

Jeremiah 16:19-17:14

More info >

Jeremiah 16:19-17:14

(19) O LORD, my strength and my stronghold, My refuge in a day of trouble, To You nations shall come From the ends of the earth and say: Our fathers inherited utter delusions, Things that are futile and worthless. (20) Can a man make gods for himself? No-gods are they! (21) Assuredly, I will teach them, Once and for all I will teach them My power and My might. And they shall learn that My name is LORD. (1) The guilt of Judah is inscribed With a stylus of iron, Engraved with an adamant point On the tablet of their hearts, And on the horns of their altars, (2) While their children remember Their altars and sacred posts, By verdant trees, Upon lofty hills. (3) Because of the sin of your shrines Throughout your borders, I will make your rampart a heap in the field, And all your treasures a spoil. (4) You will forfeit, by your own act, The inheritance I have given you; I will make you a slave to your enemies In a land you have never known. For you have kindled the flame of My wrath Which shall burn for all time. (5) Thus said the LORD: Cursed is he who trusts in man, Who makes mere flesh his strength, And turns his thoughts from the LORD. (6) He shall be like a bush in the desert, Which does not sense the coming of good: It is set in the

ירמיהו ט"ז:ט-י"ז:י"ד

(יט) יהוה עזי ומעוזי ומנוסי ביום צרה אליך גוים יבאו מאפסי-ארץ ויאמרו אף-שקור נחלו אבותינו הבל ואיו-בם מועיל: (כ) היעשה-לו אדם אלהים והמה לא אלהים: (כא) לכן הנני מודיעם בפעם הזאת אודיעם את-ידי ואת-גבורתי וידעו כי-שמי יהוה: (כב) (א) חטאת יהודה כתובה בעט ברזל בצפון שמיר חרושה על-לוח לבם ולקרנות מזבחותיכם: (ב) פזר בניהם מזבחותם ואשריהם על-עץ רעגו על גבעות הגבהות: (ג) הררי בשדה חילך כל-אוצרותיה לבו אתן במתיך בחטאת בכל-גבוליה: (ד) ושמטמה ובך מנחלתך אשר נתתי לך והעבדתיה את-אליה בארץ אשר לא-יגדעת כי-אש קדחתם באפי עד-עולם תוקד: (ה) (ו) אמר יהוה ארור הגבר אשר יבטח באדם ושם בשר זרעו ומן-יהוה יסור לבו: (ז) והיה כערער בערבה ולא יראה כייבוא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשוב: (ח) (ט) ברוד הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: (י) והיה כעץ ולא ירא [יראה] כייבא חם והיה עלהו רעגו ובשגת בצרת לא ידאג ולא ימיש

scorched places of the wilderness, In a barren land without inhabitant. (7) Blessed is he who trusts in the LORD, Whose trust is the LORD alone. (8) He shall be like a tree planted by waters, Sending forth its roots by a stream: It does not sense the coming of heat, Its leaves are ever fresh; It has no care in a year of drought, It does not cease to yield fruit. (9) Most devious is the heart; It is perverse—who can fathom it? (10) I the LORD probe the heart, Search the mind—To repay every man according to his ways, With the proper fruit of his deeds. (11) Like a partridge hatching what she did not lay, So is one who amasses wealth by unjust means; In the middle of his life it will leave him, And in the end he will be proved a fool. (12) O Throne of Glory exalted from of old, Our Sacred Shrine! (13) O Hope of Israel! O LORD! All who forsake You shall be put to shame, Those in the land who turn from You Shall be doomed men, For they have forsaken the LORD, The Fount of living waters. (14) Heal me, O LORD, and let me be healed; Save me, and let me be saved; For You are my glory.

מַעֲשׂוֹת פָּרִי: (ט) עֵקֶב הַלֵּב מִכָּל וְאֲנֹשׁ
הוּא מִי יִדְעֵנוּ: (י) אֲנִי יְהוָה חִקְר לֵב
בַּחֲזוֹן פְּלִיאוֹת וְלִתְת לְאִישׁ כִּדְרָכוֹ
[כְּדַרְכָּיו] כִּפְרִי מַעֲלָיו: (ס) (יא) קִרְא
דָּגַל וְלֹא יִלְד עֲשֵׂה עֲשֵׂר וְלֹא בְמִשְׁפָּט
בַּחֲצֵי יָמוֹ [יָמִיו] יַעֲזֹבֵנוּ וּבִאֲחֻרֵיתוֹ יִהְיֶה
נָבֵל: (יב) כִּסֵּא כְבוֹד מְרוֹם מְרֹאשׁוֹן
מְקוֹם מְקַדְשָׁנוּ: (יג) מְקוֹה יִשְׂרָאֵל יְהוָה
כָּל-עֲזָבָה יִגְשׁוּ יִסּוּרֵי [וְסוּרֵי] בְּאֶרֶץ
יִכְתָּבוּ כִּי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם-חַיִּים
אֶת-יְהוָה: (ד) (יד) רַפְּאֵנִי יְהוָה וְאֲרַפֵּא
הוֹשִׁיעֵנִי וְאֲנֹשְׁעָה כִּי תִהְלֹתִי אֶתָּה:

